

ת"פ 47660/01/16 - מדינת ישראל נגד א ב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 47660-01-16 מדינת ישראל נ' ב

לפני
המאשימה
כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד חבר ובר-טוב

נגד
הנאשם
א ב
ע"י ב"כ עו"ד הרניק

גזר דין

ביום 28.3.17 הודה הנאשם והורשע במסגרת הסדר טיעון, לפי כתב אישום מתוקן, בעבירות אלו:

א. תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

ב. תקיפת בת-זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק הנ"ל;

לפי המוסכם, הופנה הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר, ולאחר קבלתו של תסקיר 'חיובי' מיום 3.10.17 עתרה התביעה, לפי ההסדר, להשתת עונש שעיקרו שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, ואילו ההגנה עתרה לאימוצן של המלצות שירות המבחן - ביטול הרשעת הנאשם וחיובו בביצוע של"צ.

מעשי הנאשם:

1. הנפגעת, גרושתו של הנאשם, חיה עם שני ילדיהם ועם בן-זוגה הנפגע בביתם ב---.
2. ב-21.7.15 בשעת ערב היה הנאשם בדרכו לביתם של הנפגעים, כדי להשיב את ילדיהם, כשהתקשר לנפגעת וקילל אותה. לכן ביקשה הנפגעת מהנפגע שיצטרף אליה ביורדה מדירתם כדי לאסוף את הילדים.
3. בין הנאשם לנפגע הוחלפו דברים ואז התקדם הנאשם כלפי הנפגע, כשהוא דוחף את הנפגעת הצידה, כך שנפלה על גבה.
4. הנאשם תקף את הנפגע במכות אגרופ בפניו, והשניים החלו להתקוטט, כך שהנאשם גרם לנפגע לשפשופים בראשו ובפניו ולאדמומית בחזהו. גם הנאשם נפגע בקטטה ונגרמו לו שפשוף בסנטרו ורגישות בצווארו.

דחיית עתירת ההגנה לביטול ההרשעה:

1. ההגנה עתרה לאימוצה של המלצת שירות המבחן, שמשמעה ביטול הרשעתו של הנאשם. היסוד לעתירה זו הוא החשש שהנאשם לא יקודם - או אף יפוטר - עקב ההרשעה: הנאשם עובד מזה כארבע שנים כנהג משאית, ואם יורשע, לא יוכל להוציא רישיון נהיגה ברכב כבד (מעל 12 טון). לתמיכה בטענה הוגשו מסמכים [נע/1]:
 - א. מכתב מהחברה המעסיקה מיום 30.7.17, בו נרשם כי "על פי דרישות חברתנו רישיון זה [לנהיגה ברכב כבד - ע.ד.ג.] דורש שמר ב יהיה ללא עבר פלילי";
 - ב. תדפיסים מאתרי האינטרנט של חברות הדרכה המקיימות קורסים לנהיגת רכב משא כבד, לפיו אחד מתנאי הקבלה לקורס הוא "רישום פלילי נקי" או "ללא עבר פלילי", כשעניין זה נבדק על-ידי רשות הרישוי שפונה למשטרה בבקשה לקבל גיליון הרשעות;
2. רישיון נהיגה ברכב משא כבד עד 12 טון, מסוג "C" מוגדר בתקנה 182 לתקנות התעבורה, ותקנה 189(ב) מונה את תנאי הרישיון. והנה, היעדרו של עבר פלילי אינו נזכר בין תנאי הרישיון. התקנה הכללית המאפשרת לרשות הרישוי לבחון עבר פלילי היא תקנה 15ב(1), המקנה במפורש שיקול דעת רחב לרשות ("יש לגבי המבקש רישום במרשם הפלילי של הרשעה שלדעת הרשות יש בה כדי למנוע מתן תעודה או חידושה").
3. ההגנה לא הוכיחה אפוא כי הותרת ההרשעה על-כנה תוביל לעצירה או הרס של הקריירה המקצועית של הנאשם, ואזכיר: שוב ושוב קבע בית המשפט העליון כי די בכך שלגוף המסדיר יש שיקול דעת באשר להחלטה למתן או לחידוש רישיון, כדי לחייב מסקנה לפיה לא מדובר בפגיעה קונקרטיה (רע"פ 6449/15 **חלואני נ' מ.י.** (2015), וכן ראו ע"פ 52114-06-16 **מפרע נ' מ.י.** (2017) ות"פ 47942-01-16 **מ.י. נ' בדראן** (2017)).
4. אמנם, לנאשם אין עבר פלילי ומדובר באירוע חריג בחייו, אך משלא מתקיים תנאי הכרחי לביטולה של הרשעה, כאמור לעיל, יש לדבוק בכלל ולהותיר הרשעת הנאשם על מכונה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.** (1997)).
5. עתירת ההגנה לביטול ההרשעה נדחתה אפוא.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. במסגרת ההסדר הגבילה המאשימה את עתירתה לעונש לשלושה חודשי מאסר, שיכול יורצו בעבודות שירות. "הסדר טווח" מסוג זה אינו פוטר את בית המשפט מקביעת מתחם העונש ההולם: בית המשפט העליון קבע פעמים רבות שהוראותיו של תיקון 113 לחוק העונשין אינן עומדות בסתירה ל"גישת האיזון הראוי" - דהיינו, הערכאה הדיונית מוסמכת ואף נדרשת לבחון הסדרי טיעון על רקע מתחם הענישה ההולם, שאותו יש לגבש בהתאם להוראות הקונקרטייות של תיקון 113 (ע"פ 921/17 **אבו זעילה נ' מ.י.** (2017)); **מצגר הנ"ל**, פסקה 16; ע"פ 5855/15 **לוגסי נ' מ.י.** (2016), פסקה 11; ע"פ 512/13 **פלוני נ' מ.י.** (2013), פסקאות 12-18 לפסק דינו של השופט ח' מלצר; קול אחר שנשמע בדברי הש' זילברטל בע"פ 2524/15 **שפרנוביץ נ' מ.י.** (2016) איננו אפוא עיקרה של הלכה).

2. קביעת המתחם לא תיעשה בדקדקנות הרגילה, אלא במידה המאפשרת בחינתו של הסדר הטיעון במבחן האיזון הראוי.
3. תקיפת הנאשם את הנפגעת, על-ידי דחיפתה הצידה בדרכו להתעמת עם הנפגע, איננה מהסוג החמור, ולא נגרמו לנפגעת חבלות גופניות, אף שוודאי נגרמו בהלה ועגמת-נפש ממשיים לצד מכאובים. אין ענייננו אפוא בתקיפת בת-זוג כחלק ממסכת של הטלת אימה ופגיעות גופניות. גם תקיפת הנאשם את הנפגע מאבדת מחומריתה, משספג גם הנאשם מנת-מכות במהלך הקטטה ההדדית עם הנפגע. פוטנציאל הנזק הוא חמור, אך רחוק ממיצוי. יש לתלות את ביצוע העבירות בתסכול וכעס חריגים.
4. הענישה הנהוגה בגין עבירות מסוג זה נעה במתחם רחב, ובמקרה דנן יש לקבוע מתחם עונשי הולם שינוע בין מאסר מותנה, של"צ ועיצומים כספיים, ועד לשנת מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם, יליד 1983, גרוש ואב לשני ילדים, מתגורר עם אביו הנזקק לסיוע בשל מצבו הרפואי, ועובד כנהג משאית לשביעות רצון מעסיקיו. הנאשם סיים שירות צבאי [מכתבים, בנע/1] והחל לעבוד. הנאשם נטול עבר פלילי ואף אין תיקים פתוחים נגדו.
2. הנאשם והנפגעת התגרשו, עניין שגרם לנאשם למצוקה רבה, ובמסד האירוע הצטברות של כעס ותסכול כלפי הנפגעת. הנפגעים מתגוררים בבית שבנה הנאשם עם אשתו, והנאשם התקשה להכיל את רגשותיו כשראה את שני הנפגעים יחד ליד הבית. הנאשם חש חרטה ומבין את הפסול במעשיו.
3. הנפגעת עצמה מסרה לשירות המבחן כי הנאשם לא היה אלים כלפיה מעולם, ומדובר באירוע יחיד וחריג. לא זו בלבד שהנפגעת אינה חוששת מהנאשם, אלא היא אף תיארה את הקשר בינה לבין הנאשם כהדוק ומאופיין בהבנה ושיתוף פעולה בכל הנוגע לגידול הילדים.
4. הנאשם אינו מעוניין בטיפול, וגם שירות המבחן אינו מוצא צורך אקוטי בשילוב הנאשם בטיפול.
5. לזכות הנאשם עומדים אפוא גורמים כבדי משקל:
 - א. הודייתו שחסכה עדויות הנפגעים, ושמקורה בחרטת-אמת והפנמה של הפסול במעשיו;
 - ב. אורח חיים יצרני וחיובי, של התמדה והישגים בעבודתו לצד תפקוד הורי טוב;
 - ג. העדרו של עבר פלילי;
6. מוצדק אפוא למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, על-דרך מאסר מותנה והתחייבות כיסוד מרתיע, של"צ כיסוד קונקרטי, ופיצוי למי שנפגעו ממעשיו כהגון וכראוי.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשי מאסר על-תנאי, למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג;
- ב. התחייבות בסך 1,000 ₪, למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים;
- ג. של"צ בהיקף של 150 שעות, לפי תכנית שירות המבחן שתוגש עד לדיון לאישור התכנית הנקבע עתה ליום **4.12.17** שעה **08:30**. אם תגיע התכנית קודם למועד הדיון, תאושר על הכתב והצדדים יופטרו מהתייצבות. כבר עתה מוזהר הנאשם, כי אי-ציות להוראת שירות המבחן או הממונים במקום השל"צ, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;
- ד. פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהנפגעים, עדי התביעה 1 ו-2 בכתב האישום. סך הפיצויים יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.1.18 ויועבר לנפגעים. ככל שיבקש זאת הנאשם, ניתן להעביר לזכות הפיצויים הפקדה שהפקיד בתיק מ"י 15-07-44719, אך באחריות ההגנה לוודא כי הסך מצוי וזמין לקיזוז;

הוראות נלוות:

- א. המאשימה מתבקשת להעביר בהקדם למזכירות את טפסי פרטיהם של הנפגעים;
- ב. עותק גזר הדין יישלח לשירות המבחן, המתבקש להחיש הכנתה של תכנית של 150 שעות של"צ, שתוגש עד למועד הדיון שנקבע ליום 4.12.17;
- זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו.
- ניתן היום, ט"ז חשוון תשע"ח, 05 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.